

[Industriministeren]

De væsentligste ændringer i forslaget om ændring af forsikringsvirksomhedsloven vedrører udvidelse af adgangen til at investere i erhvervslivet og af forsikringsselskabers virksomhedsområde, en modernisering af regnskabsreglerne samt skærpede kontrol- og tilsynsbestemmelser i finansielle koncerner. Forslaget indeholder derudover en lempelse af adgangen til at udveksle almindelige kundeoplysninger i finansielle koncerner samt en harmonisering af tilsynsreglerne i forhold til lov om banker og sparekasser m.v. En del af forslagene er en genfremsættelse af forslag fra det lovforslag om ændring af forsikringsvirksomhedsloven, der blev fremsat den 18. november 1987 (L 87).

De gældende regler for forsikringsselskabers adgang til at placere midler i erhvervslivet stammer fra en ændring af loven i 1983. Man indførte ved denne lovændring en adgang til at danne kapitalformidlingsaktieselskaber, hvori livsforsikringsselskaber og pensionskasser har aktiemajoriteten, og som kan erhverve aktiemajoriteten i en række erhvervsvirksomheder. Loven opstiller imidlertid en række begrænsninger. Således er det enkelte forsikringsselskabs eller den enkelte pensionskasses andel begrænset til 15 pct. af aktiekapitalen. Endvidere må et kapitalformidlingsaktieselskab ikke fungere som holdingselskab for en enkelt eller nogle få virksomheder.

Det har i den forløbne tid vist sig, at adgangen til at investere i erhvervslivet gennem kapitalformidlingsaktieselskaber kun har været udnyttet i yderst begrænset omfang. En af grundene hertil var, at de opstillede betingelser for investering via kapitalformidlingsaktieselskaber har været for restriktive.

Det er ikke rimeligt at opretholde regler i en form, som ingen kan bruge. Hertil kommer, at i det indre marked i EF vil erhvervslivet kun kunne klare den nødvendige omstilling, hvis man i samme omfang som erhvervslivet i andre medlemslande har adgang til kapitaltilførsel fra de institutionelle investorer, herunder navnlig forsikringsselskaber og pensionskasser. Ligeledes kan de danske finansielle institutter kun klare konkurrencen i et integreret indre finansielt marked, hvis den danske lovgivning giver samme muligheder for at anbringe midler i erhvervslivet og dermed opnå en højere forrentning som lovgivningen i andre medlemslande. Det er i denne forbindelse vigtigt at hu-

ske, at den finansielle sektor er en integreret del af vort erhvervsliv. Forsikringsselskaberne er ikke fjerne direktorater under Industriministeriet, men erhvervsvirksomheder.

De har derfor en rimelig forventning om at få samme frihedsgrader som andre dele af erhvervslivet. Det lovforslag, jeg her fremsætter, er netop udtryk for, at vi ikke bare af hensyn til mulighederne for tilpasning til det indre marked, men også af mere principielle grunde, har arbejdet på at komme væk fra det formynderi, ja til dels overformynderi, som har præget forholdet til de finansielle sektorer.

Forslaget lemper derfor på en række punkter begrænsningerne vedrørende kapitalformidlingsaktieselskaber. For det første ophæver lovforslaget forbudet mod, at det enkelte forsikringsselskabs eller den enkelte pensionskasses andel i et kapitalformidlingsaktieselskab overstiger 15 pct. Efter forslaget skal alene gælde den begrænsning, at det enkelte forsikringsselskab eller den enkelte pensionskasse ikke må erhverve bestemmende indflydelse i kapitalformidlingsaktieselskabet. Det betyder i praksis, at kravet til antallet af deltagere i et kapitalformidlingsaktieselskab nedsættes fra mindst 7 til mindst 2.

Forslaget indeholder desuden en genfremsættelse af forslaget fra L 87 om at forøge grænsen for investering i en enkelt erhvervsvirksomhed fra 1 pct. til 2 pct. af de samlede passiver. For investering i kapitalformidlingsaktieselskaber lempes denne begrænsning imidlertid yderligere, idet 2 pct.-begrænsningen efter forslaget i disse tilfælde alene skal gælde midler svarende til de forsikringsmæssige hensættelser. Derudover ophæver forslaget forbudet mod, at et kapitalformidlingsaktieselskab kan fungere som holdingselskab for en enkelt eller nogle få virksomheder, ligesom forbudet mod, at flere forsikringsselskaber eller pensionskasser tilsammen har bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed, begrænses til tilfælde, hvor de ved aftale eller anden kontakt samordner deres adfærd.

Lovforslaget indebærer endvidere en liberalisering af de gældende bestemmelser om forsikringsselskabers virksomhedsområde. Det opretholdes som hovedprincip, at forsikringsselskaber kun må drive forsikringsvirksomhed, men samtidig indføres en adgang til, at forsikringsselskaber kan tilbyde såkaldte accessori-

[Industriministeren]

ske ydelser. Som eksempler herpå kan nævnes agentur for ydelser fra andre selskaber, der er under Finanstilsynets tilsyn, skadeforebyggende virksomhed samt såkaldte total løsninger, der ud over forsikringsydelser indeholder skadeforebyggende ydelser samt finansieringssementer.

Selv om forslaget således indebærer en væsentlig lempelse af begrænsningerne for investering og aktivitet, vil jeg understrege, at borgerne fortsat med samme tryghed som i dag kan investere i den langsigtede pensionsopsparing. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, skal forsikringsselskaberne og pensionskasserne i deres generelle investeringspolitik også fremover sørge for så stor en spredning i deres investeringer, at selv om enkelte investeringer måtte vise sig uholdbare, vil selskabet kunne udrede samtlige forsikringsmæssige forpligtelser. Der vil selvfølgelig også blive holdt øje hermed af Finanstilsynet og ved hjælp af forbedrede regnskabsregler.

De gældende regnskabsregler har længe været kritiseret, fordi de hverken systematisk, terminologisk eller indholdsmæssigt lever op til den standard, der er fastsat i årsregnskabsloven. Lovforslaget indeholder derfor en modernisering af regnskabsbestemmelserne, som er resultatet af et langvarigt udvalgsarbejde. Den væsentligste ændring er, at kun de grundlæggende principper for årsregnskabet fastlægges i selve loven. De detaljerede regnskabskrav vil efterfølgende blive fastsat i bekendtgørelser udstedt af Finanstilsynet. Det er muligt at fastsætte særskilte regnskabsbekendtgørelser for henholdsvis skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber, der ofte har behov for forskelligartede regler. Endvidere opnår man, at det EF-direktiv om forsikringsselskabers årsregnskaber, der er under forberedelse, til sin tid kan gennemføres administrativt. Desuden muliggør lovforslaget en løbende justering af de detaljerede regnskabskrav, således at de – ligesom for banker og sparekasser – til enhver tid er på højde med udviklingen i regnskabspraksis.

Forslaget indeholder endvidere regler, der har til formål at gennemføre anbefalinger, der er indeholdt i betænkning nr. 1108 fra juni 1987 om brancheglidning i den finansielle sektor. Forslaget indeholder således skærpede kontrol- og tilsynsbestemmelser, som skal forbedre Finanstilsynets muligheder for løbende at følge

udviklingen i de finansielle institutter, der indgår i en koncern eller koncernlignende forhold.

Ligeledes på grundlag af betænkningen om brancheglidning foreslås en lempelse af tavshedspligten mellem koncernforbundne selskaber. Den nuværende lov lægger urimelige begrænsninger på en effektiv udnyttelse af fælles kapacitet for så vidt angår udveksling af almindelige kundeoplysninger i finansielle institutter, der indgår i en koncern. I lighed med reglerne i lov om private registre gælder fortsat tavshedspligt for oplysninger om rent private forhold, herunder helbredsoplysninger i livsforsikringsselskaber.

I øvrigt indeholder lovforslaget nogle ændringer af teknisk og administrativ karakter, herunder navnlig en harmonisering af lovens tilsynsregler med de tilsvarende regler i lov om bank- og sparekassevirksomhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Hermed tillader jeg mig for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om tilsyn med firmapensionskasser.

(Lovforslag nr. L 140).

Formålet med lovforslaget er en gennemgribende revision og modernisering af lovgrundlaget for firmapensionskasserne. Firmapensionskasserne virker i dag på grundlag af regelsættet i den gældende lov om tilsyn med pensionskasser, der med få ændringer stammer fra 1935. Der er derfor behov for et nyt og tidssvarende lovgrundlag for disse pensionskasser.

Udgangspunktet for lovforslaget er det lovudkast, der indeholdes i betænkning nr. 1096 om revision af lov om tilsyn med pensionskasser, som Pensionskasseudvalget afgav til mig i april 1987.

Lovforslagets regler er i vidt omfang harmoniseret i forhold til de regler, der gælder for tværgående pensionskasser i lov om forsikringsvirksomhed, idet der dog er taget hensyn til firmapensionskassernes særlige struktur.

Det overordnede hensyn bag forslaget er fortsat sikringen af medlemmernes og pensionisternes stilling, men også hensynet til det samfundsmæssigt ønskelige i, at pensionskasserne kan anbringe midler i erhvervslivet, samt